

ברית עולם חסדי דוד הנאמנים: הן
עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאמים:
הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך
אליך ירוצו למען יהיה אליהך ולקדוש
ישראל כי פארך:

הפטרה

רביעית דנחמתא

ישעיה נ"א

אנכי אנכי הוא מנחמכם מי-את
ותיראי מאנוש ימות ומבן-אדם חזיר
יעתן: ותשפח יהוה עשך נוטה שמים
ויסד ארץ ותפחד תמיד כל-היום מפני
חמת המציק כאשר כונן להשחית ואיה
חמת המציק: מהר צעה להפתח ולא-
ימות לשחת ולא יחסר לחמו: ואנכי
יהוה אליהך רגע הים ויהמו גליו יהוה
צבאות שמו: ואשם דברי בפיך וכצל
ידי כסיתך לנטע שמים וליסד ארץ
ולאמר לציון עמי-אתה: התעוררי
התעוררי קומי ירושלם אשר שתית
מיד יהוה את-כוס חמתו את-קבעת
כוס התרעלה שתית מצית: איך מנהל
לה מפל-בנים ילדה ואיך מחזיק בידה
מפל-בנים גדלה: שתים הנה קראתיך
מי יגוד לך השד והשבר והרעב והחרב
מי אנחמך: בניך עלפו שכבו בראש כל-
חוצות כתוא מכמר המלאים חמרת-
יהוה גערת אליהך: לכן שמע-נא זאת
עניה ושכרת ולא מייז: כה אמר אדניך
יהוה ואליהך יריב עמו הנה לקחתי
מידך את-כוס התרעלה את-קבעת
כוס חמתי לא-תוסיפי לשנותה עוד
ושמתי ביד-מוגיך אשר-אמרו

לנפשך שחי ונעברה ותשימי כארץ
גוף וכחוץ לעברים: עורי עורי לבשי
עזר ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם
עיר הקדש כי לא יוסיף יבא-כך עוד
ערל וטמא: התנער מעפר קומי שבי
ירושלם התפתחי מוסרי צוארך שביה
בת-ציון: כי-כה אמר יהוה חנם
נמכרתם ולא בכסף תגאלו: כי כה
אמר אדני יהוה מצרים ירד-עמי

בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקי:
ועתה מה-לי-פה נאם-יהוה כי-לקח
עמי חנם משלו יהלילו נאם-יהוה
ותמיד כל-היום שמי מנאץ: לכן ידע
עמי שמי לכן ביום ההוא כי-אני-הוא
המדבר הנני: מה-נאוו על-ההרים
רגלי מבשר משמיע שלום מבשר-
טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך
אליהך: קול צפוף נשאו קול יחדו
ירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה
ציון: פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם
כי-נחם יהוה עמו נאל ירושלם: חשף
יהוה את-זרוע קדשו לעיני כל-הגוים
וראו כל-אפסי-ארץ את ישועת
אליהנו: סורו סורו צאו משם טמא
אל-תגעו צאו מתוכה הברו נשאי כלי
יהוה: כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה
לא תלכוז כי-הלך לפניכם יהוה
ומאספכם אליה ישראל:

הפטרה

חמישית דנחמתא

ישעיה נ"ב

רני עקרה לא ילדה פצחי רנה
וצהלי לא חלה כי-רבים בני-שוממה